

ת"פ 49629/11/18 - מדינת ישראל נגד איגור קרchanוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18-11-49629 מדינת ישראל נ' קרchanוב (עוצר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר הרצוג וכחן-סתיו
נגד

הנאשם איגור קרchanוב (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר רפאלוב

זכור דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 28.12.30, במסגרת הסדר טיעון דין לא הסכמת עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתקין והורשע בעבירות הבאות:

א. איוםים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (שעבירות);

ב. הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק הנ"ל;

2. לפי המוסכם, נדחה הדיון לקבלת תסקירות, ועתה בפניי תסקיים מיום 19.01.28: שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו מוכן לבחינה עצמית ולהשתלבות בטיפול, על-אף סיכון לחזרה על התנהגותו האלימה, ולכן לא יכול היה השירות להציג כל תוכנית שיקומית.

3. ביום 25.02.19 נשמעו הטיעונים לעונש:

התביעה טענה לקביעתם של מתחמי ענישה הולמים שבין מאסר שניtan לרצותו בעבודות שירות ועד לחודשי מאסר ספורים, לכל אישום, ועתה לקבעתו של העונש העיקרי במחצית המתחמים, כך שייגזר על הנאשם מאסר לריצוי בכליאה ולצדו מאסר מותנה ופיקוח;

ההגנה עטירה לעונש כולל עיקרי של מאסר, שייחفو את ימי מעצרו - למעלה מחודשים וחצי;

מעשי הנאשם:

1. הנאשם והנגעת התגארשו לאחר 22 שנים נישואין, ובחודש נובמבר 2018 עזב הנאשם את דירת המשפחה, בה התגורר עד אז עם הנגעת ושני ילדיהם.

עמוד 1

- .2. ב-18.11.08 בשעה 14:30, בדירת המשפחה, **אימן** הנשם על בנו בן הארבע-עשרה בפגיעה בנפצעת, אמרו ש"ירוג אותה ויהרס לה את החיים". הבן שלח לנפגעת מסרונו שבו זהירות אותה לבסוף לדירה [איושם רביעי].
- .3. ב-18.11.16 הגעה הנפגעת לדירת הנשם, לבקשתו, ולטלפון הסוללארי שלו נכנסת שיחה. הנשם דרש מהנפגעת כי תאמר לו מי המתקשר **ואימן** עליו באמרו שיפגע בה. הנפגעת עזבה את המקום, אך בהמשך אותו יום **אימן** עליו הנשם בהודעה קולית, ש"אם ידע שהוא נפגש עם מישו אז הוא יירוג אותה ואוטו" [איושם שלישי].
- .4. ב-18.11.18 הגיע הנשם לדירה בשעה 20:00 ושזהה לבדו עם הילדים. משבוששה הנפגעת לחזור לדירה, התקשר אליה הנשם בשעה 23:00 **ואימן** עליו, שאם לא הגיע תוך חמיש דקות הוא יפגע ילדים. הנפגעת העזיקה את המשטרה ושוטר שהגיע הרחיק את הנשם מהדירה, אך לאחר מכן של השוטר מהמקום חזר הנשם לדירה. לאחר מספר שעות חזר השוטר למקום כדי לעכב את הנשם ואז **אימן** הנשם באמרו "תמסור לאשתי, אני אהרוג אותה" [איושם ראשון].
- .5. ב-18.11.19 בשעה 03:00 נערכו עימותות בתחנת המשטרה בין הנשם לבין הנפגעת, ובמהלכו **אימן** הנשם על הנפגעת ועל החקירה שערוכה את העימות, בפגיעה בנפגעת, באמרו "תביא אני אוכל אותה עכשו פה חייה. אף אחד לא יוזר גם לא איזוקים... אני אהרוג אותה" [איושם שני].
- .6. בגין המעשים המתוארים לעיל, נעצר הנשם וביום 18.12.13 הובא בפני שופט בבית משפט השלום בתל-אביב - יפו ווחרר בתנאים. אחד מה坦נים היה איסור יצירת קשר עם הנפגעת, ועליו עוד הוסיפה שופטת בית המשפט המחויה בתל-אביב - יפו חיוב מעצר בית מוחלט.
- ב-18.12.20 הפר הנשם את שתי ההוראות החוקיות הנ"ל, משבוגע בשעה 20:20 לדירת הנפגעת, כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול [איושם חמישי].

נסיבותם של מעשי העבירה - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

Hebbitot ha-ayomim:

- .1. עבירה האיומי נועדה להגן על שלונות הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעיתים קרובות נלוית לאוום מטרת של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מוסווה שאינו מגע לסתיטה גלויה (ע"פ 103/88 **לייטמן נ' מ.י.** (1989)).
- .2. הנשם בחר לאיים על הנפגעת על-רקע הידידות מערכת היחסים ביניהם ועל-רקע רצונה של הנפגעת בהיפרדות. הנשם נתה להאשים את הנפגעת באחריות למצוות הירוד של יחסיהם, וסרב להכיר בכך שהקשיים הכלכליים והמשפחתיים אליהם נקלע וקלע את משפחתו הם - במידה רבה אם לא לחלוטין - תוצאה התנהגותו חסרת האחירות ובמיוחד שימוש לרעה באלכוהול עד לשכורת.

- .3. הנאשם לא נרתע מלהשמיע איומים מבהילים באזניו של בנו בן הארבע-עשרה, שהתייחס לאיים ברצינות והזהיר את הנגעת לבט תגיע לדירת המשפחה; וגם לא נרתע מנוכחות שוטרים, כשב לאיים איומים קשים גם באזוניהם, אף בחדר החקירה בתנה. לא קשה לשער את עוצמת החרדה שעוררו איומים אלה בלב הנגעת, כשראתה שהנאשם אינו נרתע מהשמעתם בנסיבות שהו משתיקות כמעט כל אדם אחר.
- .4. מידת פגיעתו של הנאשם בערכיהם המוגנים הייתה גדולה וחמורה, וגודל החרדה שעורר מיצתה את פוטנציאל הנזק.
- .5. מדיניות הענישה הנהוגה לעניין עבירות איומים שעיקרם מילולי בלבד, ללא "אמצעי מודגמים" דוגמת כל' משחית או אלימות פיזית, מצביעה על מתחם שנע בין מאסר מוותנה לבין שמוונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי. במקרה דנן, טיבם של האיומים והיותם חלק ממסתכת כוללת של חזרתיות, מצדיקים קביעתו של מתחם מחמיר יותר.
- .6. לגבי כל אחד מאירועי העבירה, יקבע המתחם בין חודשי מאסר ספורים, שניית עקרונית לרצותם בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר.

עבירות הפרת הוראה חוקית:

הנאשם הפר ברגל גסה את הוראות בתי המשפט, משיצא מעצר הבית ומשהגע לדירת המטלוננט. לא מדובר בהפרה טכנית של תנאי שחרור, אלא בהפרה מהותית המגלמת פגעה מהותית בערכיו שלטון החוק והצדות להוראות שלוחיו. מתחם העונש יקבע לפי הנהוג, בין מוותנה לבין שמוונה חודשי מאסר.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחמים ודרכי הטלת העונש:

- .1. הנאשם ولיד 1973, כבן 45 שנים, גרווש ואב לשני ילדים. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ותומכת, והוא נושא לנגעת לפני שעלו ארצها. הנאשם עבד בתחום המכירות, עד שפותר לפני כשנה עקב נהיגה בשכרות שהובילה לשילילת רישיונו. הנאשם צבר חובות רבים ואני מפרנס עצמו, אך עקב נזקשות מחשבתי וסירוב לבחון אפקטי תעסוקה אחרים, הוא אינו עובד. הנאשם חי בגפו ונתרמן כלכלית על-ידי משפחתו, לרבות הנגעת ובנו הבכור.
- .2. אין לחובת הנאשם עבר פלילי.
- .3. הנאשם שקע בצריכה לרעה של אלכוהול והוא נטה לעמدة קורבנית התולה את האשם במצבו בפגיעה ובאחרים. הנאשם אינו מוצא כל בעיות בהתנהגותו ואני רואה כל צורך בטיפול ובשינוי תיפיסותיו והתנהגותו.
- .4. הנאשם מקל ראש ביחסו למעשי העבירה, כשלטענותו תלונתה של הנגעת היא "מוגזמת".
- .5. אין תמא אפוא, שירותי המבחן מעריך כי עדין קיימת מסוכנות מצד הנאשם כלפי הנגעת, שמקורה תייה בתחשות קשות של הנאשם כלפי הנגעת וחוסר נפרדות רגשית ממנו, יחד עם השפעותיו של אלכוהול שנוצרו באופן לא מבוקר. מחמת עמדותיו של הנאשם ששולל כל בעיות וצורך לטיפול, לא יכול השירות לבוא

בהתמלצת טיפולית.

6. לזכות הנאשם יעמדו מגדדים אלה: פגיעה הרעה של מאסר ראשון; והודאותו, שחשכה את עדות הנפגעת ומשאבי ציבור, הגם שאינה משקפת הפנייה ותובנה ממשמעותית;
7. סיכוןם של דברים יוביל למיקום העונשים במחציתו של כל מתחם שנקבע.
8. העונש העיקרי יוטל כאחד, תוך חפיפה רבתית של העונשים הפרטניים, ויגולם במאסר בפועל. לצד עונש זה יוטלו מאסר מוותנה והתחייבות, לתוספת הרתעה. מן הראי יהיה הנאשם בפיזי הנפגעת, אך לנוכח היעדרם של מקורות הכנסה ותמיית הנפגעת בנאשם, ניתן להניח שגם תשלום הפיצוי יבוא מפרי عملם של הנפגעת ושל בנים הבכור.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל, בגיןימי מי מעצרו;
- ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה אלימות מכל סוג, לרבות איומים, או עבירה של הפרת הוראה חוקית;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה אלימות מכל סוג, לרבות איומים, או עבירה של הפרת הוראה חוקית. לא תיחתום ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;

הוראות נלוות:

- א. הتبיעה תגיש בהקדם הודעה בדבר ימי מעצר לניכוי;
- ב. פיקדון, בתיק זה או בתיקים קשורים, ישב למפקיד/ה;
- ג. עותק גזר הדין ישלח לידיות שירות המבחן;
- ד. מוצגים, ככל שקיים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, במעמד הצדדים.